

To Andragender vedrøre Afloſning af Offer og Accidenter, men dem har Udvalget, ſkønt det ſympatiſerer med de i Andragenderne nedlagte Tanter, ikke for Tiden fundet tilſtrækkelig Grund til at gøre Indſtilling om. Endelig er der et Andragende, der ikke ſes at have været hos Miniſteren, og af den Grund er der ikke gjort nogen Indſtilling fra Udvalgets Side, da det vilde være mod den almindelige Sædvane. Det var i alt 7 Andragender. Endelig er der et Andragende, nemlig det under Nr. 9, om hvilket der har været holdt Samraad med den højtærede Miniſter, og Udvalget kom da til den Overbeviſning, at det vilde være meſt formaalkſtjenligt for at naa frem i den Retning, Andragendet gaar, ikke at gøre nogen Indſtilling. Der bliver ſaa kun tilbage to Andragender, nemlig dem under Nr. 7 og 10, om hvilke der er ſket Henviſning til Miniſteren. Andragende Nr. 7 er fra 150 Fiſkere paa Fur om en forandret Affattelse af §§ 17, 30 og 32 i Fiſkeriloven af 5te April 1888. Af diſſe Paragrafer angaar § 17 Waſtebiddden og § 30 Forbud mod ſlæbende Ankere ved viſſe Fiſkerier. Jeg maa her gøre opmærkſom paa, at der i det Uddrag af Andragendet, ſom findes i Beſteendningen, ſtaar i Linie 9: „Malebaad uden ſlæbende Anker“ medens der ſkulde ſtaa: „Malebaad med ſlæbende Anker“. Angaaende diſſe to Punktter er der fra Udvalgets Side ikke gjort nogen Indſtilling. Det ſidſte Punkt, dette Andragende omhandler, er Dragelinens Længde. Andragerne gøre gældende, at Vandet i Limfjorden er betydelig dybere, ſiden Tyborørfkanalen vedbliver at være aaben, ſaa at den i § 32 faſſatte Længde af 25 Favne ikke paa langt nær er tilſtrækkelig, og de foreslaa derfor, at der bør lægges en Længde af mindſt 35 Favne paa den korte og 40 Favne paa den lange Arm. Jeg ſkal bemærke, at Spørgsmaalet i § 30 om de ſlæbende Ankere ſaavel ſom Spørgsmaalet om Dragelinens Længde have i ſin Tid været behandlede af Tinget, ſaa jeg antager, at Tinget i ſin Helhed har givet Beſtemmelſerne ſin Tilſlutning. Udvalget har ved Samraadet med Miniſteren ikke fundet det rigtigt paa det givne Tidspunkt, da Fiſkeriloven foreligger, at henviſe mere end det ſidſte Spørgsmaal, nemlig det om Dragelinernes Længde, til Miniſteren. — Der ſtaar nu tilbage Andragendet under Nr. 10, ſom er fra 8 Jordbrugere i Sædinge og Høleby paa Volland om Forandring i den gældende Lovgivning om Vands Afledning. Højbyggaards Fabrikker, ſom ere et Led af de danſke Sukkerfabriker, lade Spildevandet løbe ud i Vandløbet, og der afſætter det

Jorddele, ſom ſiges at fylde Vandløbet, og delviſ lægger det ſig ogſaa paa Engene. Endvidere ſiges der, at Spildevandet fører Syrer med ſig, hvorved Fiſkene i det paa Rødby Jorder værende Kær dræbes, ligesom det ogſaa medfører fedtede Stoffe, ſom til ſine Tider gør Vandet ſtilleſtaende og udbreder en vederſtyggelig Stank, der kan lægge ſig over Rødby By ſom en hængende raadden Taage. Endelig gøres der gældende, at ved Overbømmelſer gaar Vandet ind over Engene og ødelægger dem og volder derved ret betydelige Tab, men det kan dog ikke beſtemt paaviſes, hvor ſtore Beløb det drejer ſig om. Man mener imidlertid, at det beløber ſig fra nogle faa hundrede til flere tuſinde Kroner om Aaret. At det i det hele taget er Tilfældet, at dette Vand gør Skade for vedkommende Lods-ejere, er der ingen Tvivl om, da der to Gange har været nedſat Vandvæſenſkommiſſion i den Anledning, og det har ogſaa været erkendt fra Fabrikkens Side, idet den har givet Erſtatning i enkelte Tilfælde, der have været paatalte. Ogſaa har Fabrikken ſøgt at hindre Skadeligheden af det fra dens Virksomhed løbende Vand, idet den har ſøgt at faa de deri værende ſtadelige Stoffe bundfældte, før de løb ud i Vandløbet. Det er ikke lykkes, Skaden bliver, ſiger de Herrer Lodssejere, fremdeles ved at finde Sted. Man er nu efter længere Overvejelse af dette Spørgsmaal, ſom har ſtaaet paa i Aaringer, kommen til den Overbeviſning, at man med den nuværende Lovgivning ikke vil være i Stand til at lægge nogen Hindring i Vejen for Fabrikken med Henſyn til at lade Vandet løbe ud i Vandløbet, hvilket alſaa vedbliver at genere, og derfor andrage Lodssejerne om, at Vandløbslovgivningen maa blive tagen under Overvejelse med dette for Øje og ændret i Retning af, at de kunne blive fri for de paatalte Ulemper, nemlig Vandløbets Fyldning med Jord, Græsſets Ødelæggelse paa Engene, Fiſkenes Omkommen i Køret og Luſtens Forpeſtning. Udvalget har fundet, at efter alt, hvad der foreligger, bør Sagen underſøges, og at der ſaa vidt muligt bør gøres noget i Retning af at ſtøtte Lodssejerne lige over for de Ulemper, ſom de her ere underkaſtede. Med diſſe Bemærkninger ſkal jeg paa Udvalgets Vegne tillade mig at anbefale de to Andragenders Henviſning til Miniſteren og haaber, at Tinget vil give ſin Tilſlutning hertil ved Afſtemningen, ſom jo ſnart ſkal foregaa.

Indenrigsminiſteren (Hørring):
Det første af de her omhandlede Andragender